

Maurul

Loreti ROTARIU

Maurul,

În noaptea întunecoasă
Maurul și-a oprit
Cămila să se culce
Căci este obosit.
La piept poartă o carte
Cu vorbe care-l ard
Și vise ce odinioară
Erau un fapt real.

Acum prințesa lui
Stă închisă într-o cetate
Ascunsă de un Șeik
Sub boltă cu nestemate;
Și ușile îi sunt
Prea bine ferecate
Țesute din voaluri
Cu fir din piatră "mate" .

Nici vântul când adie
Nici sabia când taie
Nu poate să descuie
Ușa, spre a Ei odaie.

Camila-i prăbușită
În noapte abia respiră
Cu inima chinuită
Maurul rău transpiră.
Își scoate de la piept
Mult prețuita carte
Să mai citească o dată
Cuvintele-s deșarte.

În mână, strânge nisipul,
Ar vrea să-l chinuiască...
Să nu-i mai fie scut
Și Calea să-i oprească,
Spre a lui gingașă floare
Închisă de Șeik
Sub bolta fără soare ;
Speranță vrea să-i dea
Un semn oricât de mic.

Dar, NU este speranță,
Menită-i spre pieire...
Sahara, fără apă,
Și moare a lor iubire!

autor, Loreti Rotariu